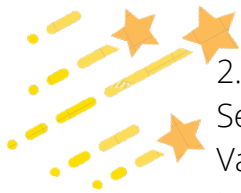

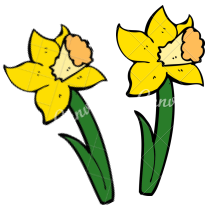
Kære linedanser

Per Krøis Kjærsgaard

1. Kære linedanser, udspændt ligger foran dig,
selve livet du fik givet, gå nu kun din vej.
Du må turde træde ud, hvor dit liv kun er dit.
Det briste eller bære må dette ene skridt.
Give fra dig hvad du magter, da ser du, en dag du nåede ud
og danser til himmelens stjernesked.

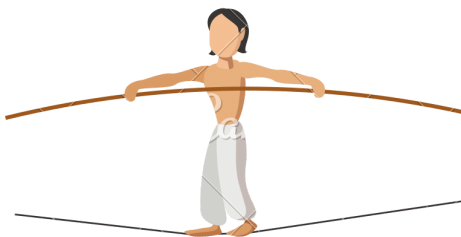
2. Kære linedanser, hop nu ud ved siden af.
Se dig danse, bare sans, gøre hvad du ka'.
Være én, men én iblandt. Og mødes så du gror.
Ja vent dig meget fra den kant: Denne er din jord!
Tro mig, når jeg siger til dig det største – det ser man kun i det små.
Og kigger du opad er himlen blå.

3. Kære linedanser, ser du livet er et net,
øjeblikke, tro blot ikke, dansen kun er let.
Og en dag gør livet ondt, det ved jeg, at det vil.
For livet er et liv på trods, smerten hører til.
Ud af sorgen vokser lykken og livet i påskens evige fest.
De stærkeste rødder har træ'r i blæst.

4. Linedanser - vælg livet hvilken er din vej?
Følge hjertet uforfærdet. Sige ja og nej.
Verden spørger tit hvordan og alt for lidt hvorfor.
Der er så mange ting man kan - stå for det du tror!
Gid du aldrig mister modet og lader det onde uimodsagt.
Når viljen befries, - da falder magt.

5. Linedanser i det høje dans vidunderligt!
For det næste er det bedste: Glæden ubestridt!
Tænk at få balancekunst. Så helt ufatteligt!
At modtage sin stang og snor ganske kvit og frit.
Uanset om du nu tror det, så ved jeg, at lyset brænder for dig!
Og kigger du op, er der nok en vej.

